

Il·lustració Oblit Baseiria

La guerra dels grans

Fill de rojo

Joan Portell
Il·lustracions: Ignasi
Blanch
Tantàgora
Barcelona, 2007
Preu: 14 €
Pàgines: 32

Els tres tambors

Roser Ros
Il·lustracions: Silvia
Cabestany
Tantàgora
Barcelona, 2007
Preu: 14 €
Pàgines: 32

Una il·lustració de 'Fill de rojo' (esquerra) i una d'"Els tres tambors' (dreta)

Fill de rojo i Els tres tambors són llibres adreçats als infants que parlen d'un temps concret de la nostra història recent: l'aixecament militar contra la República i la Guerra Civil. La narració és clara i concisa, no s'amaga res i ens ofereix un retrat fidel de la quotidianitat de la vida en temps de guerra. La llibertat, la veritat dels fets, la cruïsa i la tendresa són engrunes ben dosificades d'aquest bell pastís.

L'estil dels il·lustradors no té res a veure, però tots dos han fet bandera de la sobrietat en la utilització

dels colors i en la forta empremta del traç del llapis negre. A *Fill de rojo*, Ignasi Blanch manté la seva fidelitat a la línia i el llapis negre en combinació amb el blau -com en treballs anteriors com ara *El nen koala* i *Alicia*-, que en aquest cas és esquitxat pel marró dels uniformes, les cases, la terra i el foc.

A *Els tres tambors* es combina el dibuix amb el collage, on destaca una imatge recurrent i inserida dins la il·lustració: el paper pautat de les cartes i el quadern que escriu el narrador com a fil conductor de la història. Aquí també aconseguen una

força extraordinària la taca de vermell que tot ho envolta com a representació de la sang i el foc.

El treball de recerca està molt ben documentat. Cal destacar que tot i l'esforç de ser fidels a la recreació de l'època això no ha impedit un treball d'interpretació personal i agosarat per part dels il·lustradors.

Una última recomanació: no deixeu de mirar les guardes, primer una i després l'altra, amb ordre i sense presses, encara que en tancar aquesta última us envaeixi un sentiment de ràbia i impotència de braçet amb una callada tristesa.*

MICRORELAT

MIQUEL DE PALOL

Cànon a 2 invers, lligat

El Jardiner i l'Aprenent retrocedeixen cap al vèrtex brillant del cul-de-sac, i s'hi endinsen.

-Certament, vet aquí el sector de les làpides que no aporten res per fer-se comprensibles -diu en Momo arribats al sector est del Cementiri.

-O sigui, que són incomprensibles -diu l'Artur.

-No exactament. Poden ser-ho, però també no ser-ho, tot i que no contenen elements que de manera impune no els en facin.

L'Artur s'hi pensa.

-Per exemple aquesta?: "Aquí jau un solipsista eufòric espiritualment alimentat per uròboros i amfisbenes impunes deutors de grans enigmes".

Riuen.

-L'exemple millor és aquesta: "El

qui compregui aquest epitafi mostrarà com s'expressa l'incomprensible, i durà la llum al costat".

Es giren cap a una altra.

-"Regnaré sobre els cors enterrats..." -llegeix l'Artur-, tant li fa que els déus no s'hi aturin.

-Si no és demostrable el contingut d'aquest epitafi, això només des de l'amor és comprensible?

-Si no és demostrable el contingut d'aquest epitafi, tant li fa que els déus no s'hi aturin.

-"Regnaré sobre els cors enterrats"

-llegeix en Momo-, això només des de l'amor és comprensible.

Es giren cap a una altra.

-L'exemple millor és aquesta: "El qui compregui aquest epitafi mostrarà com s'expressa

l'incomprensible, i durà la llum al costat".

Riuen.

-Per exemple a aquesta?: "Aquí jau un solipsista eufòric espiritualment alimentat per uròboros i amfisbenes impunes deutors de grans enigmes".

L'Artur s'hi pensa.

-No exactament. Poden ser-ho, però també no ser-ho, tot i que no contenen elements que de manera impune no els en facin -diu.

-O sigui, que són incomprensibles -diu en Momo.

-Certament, vet aquí el sector de làpides que no aporten res per fer-se comprensibles -diu l'Artur al cap del sector est del Cementiri.

Surten del cul-de-sac, avancen des de la boira l'Aprenent i el Jardiner.*

ESPÈCIE PROTEGIDA

ADA CASTELLS

Knut Hamsun: el tot i el no res

Quin fred que fa a les novel·les de Knut Hamsun. Deu ser perquè és noruec, perquè els seus personatges estan sols, perquè les històries no traspunen sentiments, perquè no hi passa res, perquè les frases són com esmolets. S'ha d'estar atent al batec que s'amaga rere tant de gel.

I quina calor que fa a les novel·les de Knut Hamsun. Deu ser perquè és poeta, perquè els herois viuen drames, perquè les històries traspunen apassionaments, perquè hi passa tot, perquè les frases són com confessions. S'ha d'estar atent a les pulsions que avancen al ritme del lector.

AVUI

Empúries acaba de treure *Fam*, en traducció d'Anne-Lise Cloetta i Adriana Plujà, amb pròleg de Paul Auster, un altre amant dels límits de la bogeria. *Fam* és la història d'un home que no menja, i en la seva negació es condensa aquesta paradoxa de fredor malaltissa i escalfor racional. Com un mag de la narració, l'escriptor aconsegueix fer-nos còmplices d'aquest atac de no res. Hamsen demostra una evidència: escriure no es fa amb la mà sinó amb tot el cos.*

Caracters 42
Any Rodoreda.
Articles de M. Pessarrodona, M. Ibarz, C. Cortés, C. Gregori i C. Arnau.
Pàgines centrals dedicades a Baltasar Porcel.

PUV UNIVERSITAT DE VALÈNCIA
<http://puv.uv.es>